

РЕШЕНИЕ

№ 1691

гр. Варна, 28.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 29 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мария Бончева

при участието на секретаря Мария Пл. Минкова
като разгледа докладваното от Мария Бончева Административно наказателно дело № 20233110204435 по описа за 2023 година

Производството е образувано на основание чл.59 и сл. от ЗАНН въз основа на жалба предявена „Паркети Луканов” ЕООД против Наказателно Постановление № 725393-F718174/ 12.09.2023г. на Директор а на Дирекция „Обслужване” при ТД - НАП гр.Варна, с което на „Паркети Луканов” ЕООД е наложено административно наказание **"ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ"** в размер на 500 лева на основание чл. 261 ал.1 от ЗКПО.

Жалбоподателят иска отмяна на атакуваното НП като незаконосъобразно. В съдебно заседание, редовно призован не се явява и не се представлява от процесуален представител.

Въззиваемата страна, чрез процесуалният си представител, оспорва жалбата и моли съда да потвърди обжалваното наказателно постановление, като правилно и законосъобразно.

След преценка на доводите на въззивника и становището на въззиваемата страна, с оглед събраните доказателства по делото, съдът прие за установено от **фактическа страна** следното:

Въз.Луканов бил представляващ на „Паркети Луканов” ЕООД. Същият е допуснал дължимата декларация по ЗКПО за 2022г. да не бъде подадена в

законоустановения срок, а именно до 30.06.2023г. Поради това бил съставен акт за установяване на административно нарушение в който било описано допуснатото нарушение. Декларацията е подадена на 13.07.2023г.

Въз основа на съставеният акт било издадено и атакуваното наказателно постановление, в което административно-наказващият орган изцяло е възприел описаната в акта фактическа обстановка. Прието било, че е нарушена разпоредбата на чл.92 ал.2 вр. ал.1 от ЗКПО, с което бил осъществен състава на чл.261 ал.1 от ЗКПО. Било посочено, че нарушението е извършено за първи път. Поради това, административно-наказващият орган на основание чл.261 ал.1 от ЗКПО наложил на „Паркети Луканов” ЕООД наказание “ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ” в размер на 500 лв.

Гореописаната фактическа обстановка се установява от събраните по делото доказателства по административно наказателната преписка, събраните в хода на съдебното производство писмени доказателства, които са последователни, взаимно обвързани и безпротиворечиви и анализирани в съвкупност не налагат различни изводи.

При така установената по делото фактическа обстановка и въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваването му и справедливостта на наложеното административно наказание, съдът прави следните **правни изводи**:

Въззивната жалба е депозирана в законния срок и от легитимен субект, поради което е процесуално допустима.

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган- от Директора на Дирекция „Обслужване” при ТД на НАП- гр.Варна, съгласно заповед № ЗЦУ -1149 /25.08.2020г. на Изпълнителния директор на НАП.

Съдът счита, че административнонаказателното производство, образувано по отношение на жалбоподателят е проведено правилно и законосъобразно. В хода на административнонаказателното производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения. Наказателното постановление е било издадено в шестмесечния преклузивен срок, като същото е съобразено с нормата на чл. 57 от ЗАНН. Вмененото във вина на въззивника нарушение е индивидуализирано в степен, позволяваща му да разбере в какво е обвинен и срещу какво да се защитава. Съдът намира, че АНО е изпълнил задълженията си по ЗАНН, като в наказателното

постановление е дал описание на нарушението, посочил е доказателствата, на които се позовава. Наказателното постановление е издадено в шестмесечният преклузивен срок по чл. 34 ал. 3 от ЗАНН. Спазени са нормите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, като съставеният АУАН и издаденото наказателно постановление съдържат всички реквизити, посочени в тези норми. АУАН е връчен лично на жалбоподателя, след като същия е бил поканен в НАП. В тази връзка съдът не приема становището изразено в жалбата, че били нарушени изискванията на чл.42 и чл. 57 от ЗАНН.

От доказателствата по делото безспорно се установява, че въззивницата не е подала декларация по чл. 92 ал.2 вр. ал.1 от ЗКПО за 2022 г. в законоустановения срок. От текста на визираната разпоредба е видно, че данъчна декларация се подава от данъчно задължените лица в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по регистрация от 1 март до 30 юни на следващата календарна година. Това не е било сторено от въззивникът, който съгласно чл 3 ал.1 от ЗКПО, като представляващ на местно дружество е данъчно задължено лице и като такова е следвало да подаде съответната декларация в предвидения в закона срок. С бездействието си, той безспорно е извършил нарушение на разпоредбите в ЗКПО. Причините за неизпълнение на вмененото и със закона задължение в случая са ирелевантни за делото.

Декларацията по смисъла на чл.92 ал.2 вр. ал.1 от ЗКПО се дължи от всички данъчно задължени лица, като законът не прави разграничение за наличие или липса на положителен финансов резултат, осъществявана стопанска дейност и други.

Правилно е било определена и санкционната норма – чл.261 ал.1 от ЗКПО. Съдът намира, че задължение на търговеца е да организира работата си съобразно изискванията на закона. Същият не може да черпи права от собственото си неправомерно поведение.

Съдът намира, че в случая не би могла да се приложи разпоредбата на чл.28 от ЗАНН и да се приеме, че е налице маловажен случай на административно нарушение. Неспазването на законовите норми, свързани с данъчното законодателство, независимо от липсата на реално настъпили щети за Държавата или държавния бюджет не може да бъде възприето като маловажност на допуснатото нарушение. Следвало е въззивникът да има

дължимото законосъобразно поведение за спазване на принципите, условията и реда на ЗКПО. Поради изложеното до тук, съдът намира че извършеното нарушение не следва да се приема като маловажно.

При индивидуализиране на наложеното наказание, административно-наказващият орган е взел предвид обстоятелството, че нарушението е извършено за първи път. Поради това съдът намира, че наказанието „Имуществена санкция” е определено към минималния размер и е справедливо и съответстващо на извършеното нарушение и ще изпълни целите на чл.12 от ЗАНН.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 63, ал.3 от ЗАНН следва на ТД НАП гр.Варна да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер определен в чл.37 от Закона за правната помощ/ЗПП/, съгласно препращащата разпоредба на чл.63, ал.5 от ЗАНН.Съгласно чл.37, ал.1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП.В случая за защита по дела по ЗАНН чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ предвижда възнаграждение от 80 до 120лева. Производството по делото продължи в едно съдебно заседание, не е с фактическа или правна сложност поради което следва да се присъди възнаграждение на минимума от 80лева.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно Постановление № 725393-F718174/ 12.09.2023г. на Директор а на Дирекция „Обслужване” при ТД - НАП гр.Варна, с което на „Паркети Луканов” ЕООД е наложено административно наказание **"ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ"** в размер на 5 0 0 лева на основание чл. 261 ал.1 от ЗКПО.

ОСЪЖДА „Паркети Луканов” ЕООД да заплати на ТД НАП гр.Варна юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева, на осн. чл.63 ал.3 от ЗАНН.

Решението подлежи на касационно обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че мотивите към решението са

изготвени пред Административен съд-Варна по реда на АПК.

След влизане в сила на съдебното решение, административно-наказателната преписка да се върне на наказващия орган по компетентност.

Съдия при Районен съд – Варна: _____